

סלוא

חל-אביב, רחוב אלנבי 44.
פינת רחוב יונה הנביא

אנו גאים להודיע על פתיחת חנות "סלוא" הנך מוזמנת לבוא ולראות אצלנו את המבחר העשיר של דוגמות נעלי "שבע עשרה" החדישות.

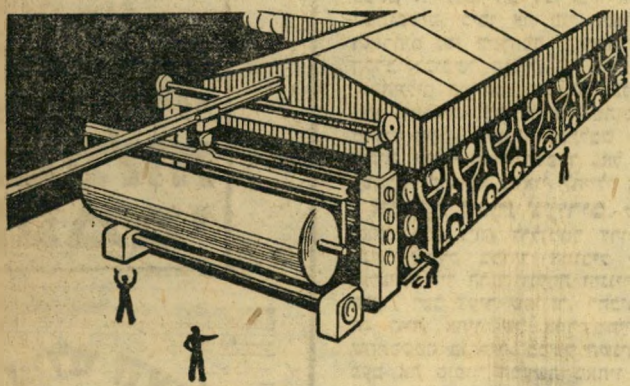
"שבעה עשרה" — הנעליים שהוכנו במיוחד לצעירים בלב, הרוצים להיות אגנטיים והמחפשים את הטוב ביותר.

סלוא מציג את נערת שבע עשרה

כל חודש יבחר "סלוא" בצעירה בת שבע עשרה, המאיינת לדעת "סלוא" את שכבת הצעירות למענה דואג "סלוא" במיוחד. נערת שבע עשרה תוכה בזוג נעלי "סלוא" חינם, לפי בחירתה.

נערת שבע עשרה לחודש ספטמבר, מרגלית שלטר מתל-אביב

מיטב הברכות לקראת השנה החדשה

מפעלי ניר אמריקאיים ישראליים בע"מ

במיוחד את הרדוף היה כי, שלא כרומאים של אז, לא הקדישה מדינת ישראל החודשה כל תשומת-לב לגבורת הצי העברי המורד. "משך 90 שנה לאחר ליל יפו", כתב עורך היומאי העברי, "המשך חיל-המצב הרומאי לערוך חגיגות-ים לזכר נצחונם ואילו ביש ראל אין בבסיסי חיל-הים שלנו מיסודי כבוד ונצחון, לזכר הנצחונות החשובים על פני הים... אין יד ושם לקנאי צייהודה... לזכרם אין הצדעות תותחים, אין ימי הגות ואבל ואין אנית קרב בישראל להטיל זר פרחים על המים, במקום טיבועם."

דת המוהל הגדול

לא היה כמעט ילד אחד בשכונת התקוה שלא בא, במוקדם או במאוחר, במגע עם הרב מאיר ילון. בדרך כלל היה זה במוקדם. כי הרב ילון היה המוהל המוכתר של הי שכונה התל-אביבית הגדולה.

חגיגה בקהיר. פעילותו לא הצטמצמה לשכונתו. לא פעם נסע לחוף-לארץ, לערוך תפילות בקהילות הספרדיות הגדולות של ארצות ערב. כאשר נידונו למות שני הורגי הילוד מויין, אליהו חכים ואליהו בית-צורי, היה הרב ילון בין הראשונים שנסעו לקהיר לבקש חגיגה עבורם.

מנהיגי המדינה שמעו עליו ולא אחד מהם עמד על כך כי דווקא הרב מאיר ילון ימול את בנו. אך שמחתו הגדולה של ילון היתה דווקא להשתתף בשמחתם של הורים בעלי משפחות גדולות. שם היה מזמר ורוקד עד שיעזוב אחרון הקרואים. בשבוע שעבר, נטל מאיר בן ה-44 את תיקו, עלה על אופניו ויצא לשכונת התקוה לערוך עוד ברית-מילה. בדרך פגיעה בו מכונית אשפה עירונית. הוא נהרג במקום.

נכסים הקרו עדיין קיימת

יהודי גרמניה עשו מה שעשו יהודים רבים בגולה, לפני 20-15 שנה. הם קנו אדמות בארץ-ישראל מבלי שיהיה להם מור שג היכן נמצאות אדמות אלה. בין השאר, קנו מיגרשים שסומנו על המפה בשם ה"מצלל תל-אביב החדשה".

לדברי החלקלקות של סרטורי הקרקעות, נמצאת תל-אביב החדשה פחות ממאה בילום מטר מתל-אביב עצמה, מרחק לא גדול לילום למקובל בארצות גדולות. לקונים ניתן ל"הבין כי תל-אביב החדשה אינה אלא פרבר גנים של העיר העברית הראשונה.

רק לאחר שעלו ארצה, הבינו הקונים את טעותם. תל-אביב החדשה נמצאת קרוב ל"באר-שבע, מקום שם לא נמצא אף בית יהודי אחד. הם שמו את כספם על קרן הצבי.

השבוע, כעבור שתי מלחמות וחצי דור, התנחמו סוף-סוף קוני האדמות. חברת ה"שיכונים ההסתדרותית פתחה במשאומתן לרכישת קרקעות תל-אביב החדשה שנשארה, אמנם, רחוקה עדיין מתל-אביב הישנה אך הפכה ללב אזורי הפיתוח של באר-שבע החדשה.

הממשל הצבאי זות השיך

שום אדם לא ריתק בשנים האחרונות את תשומת ליבם של בדואי הנגב הצפוני כמו עמר אבן טלאג, ראש שבט הטלאגה. באה ליהם השחורים, סיפרו בהתפעלות על הצלחותיהם. רבים גם הוסיפו קללה לשמו של השיך הצעיר, כי בעליותו, דרך עמר על יבלות לא מעטות.

ראשוני המתיישבים היהודיים באזור מש"מרהנגב — שובל זוכרים עדיין את ראשית עלייתו של עמר. אז קראו לו "השודר". הוא התגורר בכבעות שלמרנגלות הרי חברון, התחבא מפני שוטרי המנדט ואנשיו של ה"שיך הגדול, סולימאן אל-הווייל.

ההרפתקן הצעיר (20) והנרדף, שהיה מבוקש בעון רצח, הצליח לארגן סביבו רשת מודיעים של עשרות מבני השבטים באזור. כל תנועה של השוטרים ושל אנשי הווייל היתה ידועה לו מראש. בפחדם, שילמו לו הבדואים גם דמי הגנה, שיניח להם לחיות בשקט.

שמעו הגיע למתיישבים החדשים במשמ"מרהנגב. הם הזמינוהו לביקור היכרות. עמר הופיע בשער המשק, רובו על שכמו, הס' תובב בחצר כמלך בתוך שלו, כשהחברים מתלחשים: "זהו השודר הגדול."

השבאב מסתערים. עם התקרב מל-חמת העצמאות, הפך מאהלו הקטן של עמר

השנה 66 לספירה הנוצרית, היה במלוא עוצמתו. לגיונות רומא ריכזו את כוחם נגד מרכזי המרד בגליל ובירושלים. יפו, הנמל העברי בפרוזדוק הארץ, שימשה בסיס לצי ה"מורדים והערך היוני למגני ירושלים.

ליים התיכון היה, באותה תקופה, ערך חיוני למערך הבטחוני והכלכלי של הקיסרות הרומאית. תבואות, זהב ומשלוחי עבדים נר"מו לאיטליה מאסיה ואפריקה, ובעיקר מ"מצרים — אסם התבואות של רומא הגדולה.

התקפות על שירות. מדי קיץ, עם תום הקיץ, בערך בחודש מאי, היו יר צאות אניות צי הדגן הרומאי מנמל אלכסנדריה, חוצות את הים התיכון לאיטליה. אולם ממחצית יולי עד סוף אוגוסט, לא יר לו אניות המיפרש לעשות את דרכן ישר מאלכסנדריה, בגלל הרוחות העזות שפקדו את מזרח הים התיכון בתקופה זו.

מוהל ילון
הברית האחרונה

הדרך היחידה להגיע לאיטליה, משך ששה שבועות אלה, היתה לשוט באיטיות, לאורך חופי ארץ-ישראל, סוריה ואסיה הקטנה, מ"תוך אחיזה בכל רוח מקומית קלה. שני ציי מלחמה רומאיים, שבבסיסיהם היו באלכסנדריה וסלוניקי, שמרו בקביעות על נתיבי ים אלה.

משפרץ המרד נגד רומא, בשנת 66, יצאו אניות הקרב העבריות למלחמה בתחבורה הרומאית. האניות העבריות היו קטנות ומר"ארכות מן הרומאיות, בנויות בעיקר לחימ"רון ולמהירות. הן ארכו לשיירות הכבדות של הרומאים, עשו שמות באניות צי הדגן, עד כי לדברי יוסף פלאביוס, "לא יכלה עוד אניה להפליג מפחדם וממוראם בין סוריה, כנען וארץ מצרים".

ליל האפון. שנה בערך לאחר פרוץ ה"מרד, בתמוז ג' תרצ"ד, נפלה יודפת, המ"צודה הגלילית. לגיונות רומא פנו דרומה, לכיוון יפו וירושלים. הם הפתיעו את שומרי השער של העיר החופית, כבשוה בהתקפת לילה אכזרית. התושבים נטו כבהלה אל אניות הצי, שעגנו בנמל הפתוח.

"פתאום", מספר פלאביוס, "קם עליהם רוח סערה, הנקרא בפי יורדי הים הזה רוח הצפון השחור, והטביע ספינות רבות בהת"נגחן אשה עם רעותה, וספינות אחרות ניפץ אל הסלעים. רבים לא מצאו עצה, בלתי אם להימלט נגד הזרם אל לב הים, כי יראו מ"צוקי הסלעים אשר בחוף ומהרומאים העומ"דים עליהם. שם כיסו עליהם גלי הים, אשר עלו למרום בסערה."

בשבועות שלאחרי האסון, פלט הים 4200 גחיות על חוף העיר החרבה.

"נצחון ימי". לחורבן הצי ביפו, נועדה בעיני הרומאים חשיבות רבה. שלושה קי"סרטי, אספסיאנוס (79-69), טיטוס (81-79) ודומיציאנוס (96-81) יצקו מטבעות לציון המאורע. על חלק מן המטבעות אלה חקוק לא "יודיאה קפטא (יהודה השבויה)", כי אם "יודיאה נאוואליס (יהודה הימית)".

על אחת מהן כתוב "נצחון ימי" והיא מראה את הקיסר טיטוס, כשרגלו האחת על חרטום אניה עברית ולפניו כורע יהודי ומשיט ידו בתחנונים. מאחוריו עומדת יו"דיה, בהבעה של בקשת רחמים. משמאלה: תומר, סמלה של יהודה בעת ההיא.

...ואילו בישראל. הרבר שהפליא